

vixerint, Roman. 8. vers. 13. Et neque scortatores, neque adulteri, neque idololatræ &c. regni Dei hæreditatem adipiscentur, 1. Corinth. 6. v. 9. 10. At quidam renati lapsi, fuerunt facti scortatores & adulteri, & idololatræ, ut constat ab exemplo Davidis & Salomonis. E. Quicumque autem est alienatus ab hæreditate regni Dei, is est incredulus. Ex quibus non obscure colligitur, quòd excussio fidei justificantis, gratiæ Dei, justitiæ & æternæ salutis, sit perpetuum & inseparabile effectum flagitiorum, contra conscientiæ dictamen nequiter admissorum, nisi deinde peccator resipiscat.

65. *Minor* confirmatur inde; quandoquidem quicumque baptizati estis in Christum Jesum, in mortem ejus baptizati estis, inquit Paulus, Rom. 6. v. 3. Et quicumque baptizati estis, Christum induistis, Gal. 3. v. 27. Quicumque verò ipsum induerunt, illi habent fidem salvantem, utpote per quam inhabitat in cordibus eorum, Ephes. 3. v. 17. Si igitur infantes, per usum sive circumcisionis in V. sive baptismi in N. T. in foedus Dei recepti, in infantiâ ex hac vitâ migrant, absque omni dubio æternum salvantur. Qui enim habet Filium, habet vitam, 1. Joh. 5. v. 12. Atque hæc sunt argumenta, quibus & secundum thema voluimus demonstrare; aliis prætermittis.

66. Unde constat, quod quidam nostrorum Theologorum, quando tribuunt infantibus peccata *actualia*, loquantur *laxè*, intelligentes vivacissimam & operosissimam peccati originalis indolem, à quâ non absint *motus primi vitiosi*. Quando verò cum August. & aliis detrahunt iisdem peccata *actualia*, loquantur *presse*, intelligentes flagitia enormia, ab usu liberi arbitrii profecta. Confer D. Hutterum in L. C. cap. 1. de peccatis actualib. p. 348. & artic. 1. in Formul. Concord. p. 91. & in tractatu Theol. cont. Irenicum Parei, c. 28. art. 9. p. 322. Atque hæc dicta jam sufficiant. Deo sit laus, honor & gloria in omnia seculorum secula. Amen.

